

Sammanfattning

Aktiviteten hos myskoxarna påverkas både av storleken på inhägnaden, och omgivningens temperatur.

Hovarnas status kan förbättras i en miljö som har anpassat underlag, samt förbättra djurets kondition.

Allt detta skulle kunna förbereda myskoxar i djurparker innan en återinförande i en etablerad vild population i framtiden.

Kontakt uppgifter

Sophie Tunros

0735575066

sophie.tunros@gmail.com

Myskoxarnas (*Ovibos moschatus*) rörelsemönster i olika anläggningar.

Av: Sophie Tunros

Handledare: Mats Amundin

Bakgrund

De vilda myskoxarna (*Ovibos moschatus*) i Skandinavien har en hög nivå av inavel och genom att använda olika djurparks populationer i ett avelsprogram, kan den genetiska variationen ökar för de vilda. En direkt återinföring av myskoxar från djurparker till den vilda populationen kan orsaka problem. Genom att förbättra kroppens kondition, ökar möjligheterna för djuret att överleva i en vild livsmiljö.

Syftet med studien var att undersöka myskoxens aktivitet i relation till storleken och formen på inhägnaden dem lever i.

Man kan även öka deras aktivitet och förbättra hovstatusen genom att byta foder och vatten ställen. Dessa mätningar kan leda till att lättare återinföra och etablera vilda populationen av myskoxen i framtiden.

Vad har gjorts!

Ett räddnings projekt kördes för de vilda myskoxarna i Sverige mellan 2003 och 2006, för att utvidga den genetiska variationen. Det gjordes tre försök, den första myskoxe i programmet var Ingemar som fraktades från de vilda till fångenskap under 2003. I det ögonblicket var han far till de flesta av de vilda myskoxarna. År 2004 var Willy från Kolmårdens djurpark transporterad till det vilda beståndet. Han blev far till en kalv, men kalven dog utan förklaring en för tidig död. Tyvärr dog både Ingemar och Willy kort efter att de kom till deras nya livsmiljöer. År 2004 blev Sofie transporterad från de vilda till Järvzoo. Djurparken hade nyligen importerat myskoxen Pitorak från Grönland, som hon parade sig med. Efter ett år blev Sofie gravid och transporterades tillbaka till den vilda populationen. Hon födde en kalv, Pitorak Jr, i maj 2006. DNA-tester av de vilda myskoxar visade att kalven hade två alleler som skiljer sig från andra myskoxe i de skandinaviska populationerna. Pitorak Jr blev far till en kalv i juli 2010. Detta var den första vild födseln på 11 år.

Denna studie genomfördes på Myskoxecentrum i Tännäs och på Kolmårdens Djurpark.

Resultat

I denna studie kan vi bevisa att myskoxarna i Tännäs var mer aktiva i jämförelse med de i Kolmården. Djurens aktivitet var registrerad genom ett Tellus GPS-halsband. Rörelse hastigheten var 4,7 km/dag i Tännäs och 1,9 till 2,2 km/dag i Kolmården.

Det finns både positiva och negativa jämförelser mellan aktiviteter och den omgivande temperatur i de olika anläggningarna.

Myskoxarnas hovtillväxten i fångenskap var 1,6 cm/månad för Tännäs och Kolmården var det 1,8 cm/månad.

